

In gesprek met Ally

Kun je iets over jezelf vertellen?

Mijn naam is Ally, ik ben 25 jaar oud. Ik woon in een huurappartement in Almere Buiten, samen met mijn vriendin en dochtertje van 2 jaar. Ik ben echt heel blij met mijn dochtertje. Mijn moeder woont met haar nieuwe vriend ook in Almere. Mijn vader woont in Curaçao. We bellen af en toe.

Waar krijg je energie van?

Stil zitten is niet mijn ding. Ik houd ervan om met mijn handen bezig te zijn. Rugby was mijn leven. Nu wil ik verder in de muziek. Ik speel verschillende muziekinstrumenten en ik ben goed in techniek. Ik kan zo een piano uit elkaar halen, en weer opnieuw bouwen zodat alles het doet. Ook maak ik zelf muziek als producer van Hiphop. Daar wil ik echt mee verder.

Hoe zag jouw leven er 10 jaar geleden uit?

Ik leefde veel op straat. Het begon eigenlijk al vanaf groep 8 van de basisschool. Mijn ouders gaven geen fuck om mij en om wat ik deed. Ik ging met de verkeerde mensen om en spijbelde veel. We vochten veel op straat, stalen tasjes, gebruikten en verkochten soms ook drugs. Als je op straat leeft denk je niet na over de consequenties van je eigen gedrag. Als je een boek las was je het sukkeltje van de groep. Ik heb alleen de basisschool afgemaakt, in de tweede op het vmbo ben ik van school gegoooid. Toen kwam de leerplicht even achter me aan, maar na een jaartje ofzo gaf die het op.

In de afgelopen jaren heb ik veel last gehad van depressies. Zo'n 6 jaar geleden ben ik mijn kindje van 1 jaar verloren. We moesten toen veel in het ziekenhuis zijn, maar daar hadden ze helemaal niet door hoe heftig dat voor ons was. Ik voelde me toen alleen en ik had er natuurlijk ook veel verdriet van, al liet ik dat niet merken. Ik ging nog meer op straat hangen en had het gevoel alsof ik gevangen zat in mijn leven.

Wat was het keerpunt voor jou?

Dat was de geboorte van mijn dochtertje, twee jaar geleden. Ik heb afscheid genomen van alle negatieve mensen uit mijn leven. De steun van mijn familie en vrienden heeft mij geholpen. En ik heb leren praten over mijn problemen. Hierdoor kon ik accepteren wie ik ben. Je hebt doorzettingsvermogen nodig en mensen waar je op kunt vertrouwen en die je serieus nemen.

Hoe ziet jouw leven er nu uit?

Het belangrijkste is dat ik nu een stabiele basis heb. Ik krijg een bijstandsuitkering van iets meer dan 1000 euro per maand, maar wil graag mijn eigen geld verdienen. Via mijn klantmanager ben ik bij Learn2Work gekomen waar ik een half jaar een traject volg. Ik heb inmiddels mijn certificaat gehaald voor heftruckchauffeur en nu helpen ze mij bij het vinden van werk. De jobcoach luistert echt naar mij en wat

ik leuk vind. Ik ga vijf dagen per week naar Learn2Work. Ze vragen veel van je. Maar tegelijkertijd weet je dat ze ook alles voor jou zouden doen. Al na een maand ging het beter met mij.

Heb je nog tips voor de ondersteuning?

Er moet meer voorlichting zijn voor jongeren over schulden, wonen enzo. En dan niet in die moeilijke taal die de gemeente nu vooral gebruikt, want daar begrijp ik niks van. En help de jongeren om hulp te vragen.

Ook zijn de regels soms gewoon niet te begrijpen. Toen ik nog bij mijn moeder woonde, kon ik geen inkomen of uitkering hebben. Omdat mijn moeder anders gekort werd op haar uitkering. Daarvoor moet je dus een andere woning zoeken. Terwijl dit heel moeilijk is in Almere. Doordat het lang duurde voordat ik een uitkering kreeg, raakte ik steeds verder in de problemen. Je moet toch je ziektekostenverzekering betalen. En de stress neemt steeds meer toe. Mijn urgentieaanvraag voor een woning heeft twee jaar geduurd. In die tijd is het vier keer fout gegaan. Je komt meer en meer in de problemen als je dakloos bent.

Ook vind ik het belangrijk dat mensen van de gemeente en hulpverleners mij open en normaal benaderen. Gewoon vragen hoe het met mij gaat. En mij

niet direct als probleemgeval zien. Dan praat ik met een masker op. Ik wil eerst iemand vertrouwen voordat ik heel mijn verleden bloot leg.

Zijn er nog andere dingen waarover je weleens zorgen maakt?

Het is moeilijk om een leven op te bouwen als je fouten hebt gemaakt in het verleden. Ik ben wel eens bang dat ik geen tweede kans krijg. Ik wil graag in de muziekwereld werken. Doordat ik geen werkervaring heb word ik niet aangenomen. De gemeente doet wel moeite om werk voor mij te regelen. Maar dit is vaak in de logistiek. Maar ik heb veel meer ambitie. Ik hoop dat ik een baan vind die bij mij past. Van mijn bijstandsuitkering kan ik maar net rondkomen. Als ik een keer iets over hou ga ik iets leuks doen met mijn kindje. Maar een dagje naar het zwembad zit er niet in. Verder ben ik altijd bang voor een terugval. Mijn kindje houdt mij scherp. Ik wil haar zo op voeden dat ze over dingen kan praten met mij. Anders ben ik bang dat ze dezelfde fouten maakt.

Hoe zie je de toekomst?

Ik zie de toekomst positief in en wil een inspiratiebron zijn voor anderen. Ik wil mensen helpen die ook problemen hebben. Ik ken hun situatie en kan ze helpen. Ik zelf heb al grote stappen gezet om mijn financiën en mentaliteit op orde te hebben. Ik wil eerst een tijdje werken en dan mezelf ontwikkelen om muziekproducent te worden. Mijn droom is om een eigen platenlabel op te zetten waar jongeren een eerlijke kans krijgen om hun talenten te ontwikkelen.